

[Erlendsson]

dergrund, som man har givet lokalbefolkningen, er blevet til en praktisk eneret for lokalbefolkningen på Grønland til at bestemme over de mineralressourcer og andre naturressourcer, som findes i Grønland. Der står, at »Jonathan Motzfeldt har meddelt alverden, at hjemmestyret har haft sin første holmgang med Danmark. Og at han, Jonathan Motzfeldt, personlig blev kampens helt og sejrherre.«

Det lykkedes ham at blive formand for den kommission, som skal træffe afgørelse om de grønlandske ressourcer. Før var der tale om en paritetisk sammensat kommission med en formand udnævnt af kongen, som ville være uafhængig både af regering og landsstyre, men det er man altså ifølge denne lederartikel i Jyllands-Posten, som jeg går ud fra er sandfærdig og velorienteret, gået bort fra. Er det den pris, man fra regeringens side nu har betalt for støtte i denne situation? Ja, spørgsmålet er modbydeligt, det vil jeg indrømme, men vi har jo set, hvordan man tidligere har handlet med danske interesser, når det gjaldt om at holde en regering ved magten.

Der står videre i Jyllands-Postens leder: »Men skrællingerne i SV-regeringen bøjede sig for Motzfeldts pres.«

Jeg synes, det i situationer af denne karakter ville være rimeligt, om de repræsentanter i folketinget, som ikke skal bære de byrder, en ganske, ganske snæver majoritet her i folketinget nu vil vedtage med disse medlemmers stemmer, afholdt sig fra at gøre deres indflydelse gældende. Jeg ved, de har al forfatningsmæssig ret til det, men almindelig moral, almindelig politisk moral, almindelig menneskelig moral burde holde dem væk fra folketingets vedtagelser i sådanne helt specielle situationer.

I øvrigt kan jeg sige, at hr. Steenholdts erklæring om, at Grønland er en del af det danske rige og skal forblive som sådan, naturligvis glædede mig meget. Det er også min indstilling.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må klart sige, at jeg kan ikke fordrage, når vores grønlandske og færøske kolleger skal klandres for deres handlinger. De har

samme ret som vi andre, og vil man ændre det, ja, så må man ændre grundloven i stedet for at angribe dem, der er valgt efter regler, som vi selv har afstukket i dette ting. Jeg må sige klart herfra, at vi i al fald gerne vil lægge stor afstand til den heksejagt, som jeg for et øjeblik siden hørte heroppefra.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Jeg vil bare ganske kort sige, at jeg følte mig meget pinligt berørt over den tale, som hr. Erlendsson holdt her for et øjeblik siden. At prøve på at skelne imellem, hvilken ret de enkelte af de 179 medlemmer af dette ting har til at udtale sig og til at tage stilling, kan ikke være rigtigt. Og jeg følte mig meget pinligt berørt over, at man samtidig prøver på at skelne mellem, hvad de enkelte landsdele i Danmark bidrager til vores fælles husholdning med. Det kan heller ikke være rigtigt. Jeg føler mig pinligt berørt over, at en sådan tale skulle holdes her til et af de grønlandske medlemmer.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er ikke forbavset over, at venstres gruppeformand, hr. Karlskov Jensen, er pinligt berørt over, at der blev pillet lidt ved venstres dårlige samvittighed. Jeg forstår, at hr. Karlskov Jensen er pinligt berørt over, at regeringens forslag skal køres igennem. Vi har så sent som i går behandlet aktstykker i finansudvalget, hvor man ikke kan blive fri for at lægge mærke til, hvor skingrende forkert det er. Jeg ved, at det er juridisk rigtigt, det, man gør. Finansudvalget er inviteret op at besøge Færøerne, og jeg har brugt megen tid på at læse om forholdene. Jeg vil gerne 100 pct. bakke hr. Erlendsson op. Jeg synes, at de, der har grund til at være pinligt berørt, er de mennesker, der skal opleve venstres og socialdemokratiets holdning i denne sag.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det, der gør forskellen i denne sag, er simpelt hen, at disse love gælder ikke for Grønland og Færøerne. I øvrigt taler de grønland-